

In de vaste commissie voor Volksgezondheid, Welzijn en Sport bestond er bij enkele fracties behoefte een aantal vragen en opmerkingen voor te leggen aan de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over de brief van 5 juli 2012 inzake Fokuswonen en keuze van dienstverlening (Kamerstuk 30 597, nr. 260).

De fungerend voorzitter van de commissie,
Elias

Adjunct-griffier van de commissie,
Clemens

- I. Vragen en opmerkingen vanuit de fracties
- II. Reactie van de staatssecretaris

I. Vragen en opmerkingen vanuit de fracties**Vragen en opmerkingen van de VVD-fractie**

De leden van de VVD-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van de brief betreffende Fokuswonen en de keuze van dienstverlening. Zij hebben nog enkele vragen en opmerkingen.

Voor de leden van de VVD-fractie staat het belang van de cliënt centraal. Deze moet goede en betaalbare zorg kunnen krijgen. Door cliënten keuzevrijheid te bieden worden zorgaanbieders scherp gehouden, waardoor zij zich nadrukkelijk(er) richten op de belangen en wensen van de cliënt. Deze leden zijn daarom al jaren groot voorstander van het scheiden van wonen en zorg.

De staatssecretaris geeft aan dat in het geval van ADL-zorg een minimale afname noodzakelijk is om dit zorgaanbod te kunnen blijven bieden. Wat is deze minimale afname per cluster?

Er kan dan gekozen worden voor een koppeling tussen wonen en zorg. Dan is er nog steeds sprake van een financiële scheiding van wonen en zorg, aangezien de cliënt huur betaalt aan de woningcorporatie en de zorg wordt gefinancierd via de AWBZ. Echter, het is daarbij wel cruciaal dat cliënten goed op de hoogte zijn van de afspraken die zij aangaan: enerzijds met de woningcorporatie en anderzijds met de zorgaanbieder. Hoe stimuleert de staatssecretaris deze transparantie, nu en in de periode na 2014, waarmee de cliënt helder inzicht heeft in de gemaakte afspraken? In bredere zin: in hoeverre zijn woningcorporaties en zorgaanbieders verplicht helder richting de cliënt te communiceren over een eventuele koppeling tussen wonen en zorg – ook buiten ADL-zorg – bij het aangaan van een woon- of zorgovereenkomst?

Een aandachtspunt is dat de koppeling tussen wonen en zorg, ook al is die er niet financieel, de keuzevrijheid van cliënten vermindert. Echter, wanneer er voldoende aanbieders zijn die een kans krijgen om deze zorg te leveren, dan draagt dat juist bij aan de keuzevrijheid van cliënten, als zij ook daadwerkelijk gecontracteerd worden. Door het regelen van een wettelijke aanspraak op assistentie per 1 januari 2014 ontstaat de mogelijkheid voor andere dan de huidige aanbieders de 24 uurszorg in clusters van ADL-woningen te organiseren. De leden van de VVD-fractie zijn zoals hierboven toegelicht voorstander van een grotere keuzevrijheid voor cliënten, omdat dit aanbieders in meerdere mate dwingt de cliënt centraal te zetten. De staatssecretaris geeft aan dat er op dit moment drie aanbieders zijn die de ADL-zorg leveren in Nederland. Heeft de staatssecretaris signalen dat nieuwe aanbieders plannen hebben om ook deze zorg te leveren? Hebben nieuwe aanbieders zich gemeld bij de betreffende zorgkantoren die deze zorg inkopen? Zo ja, hoe wordt op dit moment met nieuwe aanbieders omgegaan? Wat verwacht de staatssecretaris van de periode vanaf 2014: verwacht de staatssecretaris nieuwe aanbieders? Hoe groot acht de staatssecretaris de kans dat deze nieuwe aanbieders ook daadwerkelijk gecontracteerd worden om de ADL-zorg te verlenen?

De leden van de VVD-fractie ontvangen signalen dat de situatie rondom zorgvragen buiten de woning voor bewoners van ADL-clusters nog niet helder is. Kan de staatssecretaris expliciet toelichten hoe zowel bestaande als nieuwe bewoners van ADL-clusters de zorg buiten de ADL-woning kunnen organiseren in de periode tot 2014? En kan de staatssecretaris dezelfde vraag beantwoorden voor de periode na 2014?

Vragen en opmerkingen van de PvdA-fractie

Algemeen

De leden van de fractie van de PvdA hebben met belangstelling de reactie op een brief van Stichting Fokus Exploitatie aan de corporaties ontvangen en de koppeling aan de motie Uitslag/Voortman (Kamerstuk 30 597, nr. 209). In de motie wordt de regering gevraagd een aanjaagfunctie te vervullen en het maatschappelijk middenveld te stimuleren verantwoordelijkheid op zich te nemen om voldoende woningen te realiseren voor mensen met allerlei beperkingen bij het scheiden van wonen en zorg. Deze leden zijn positief over het feit dat het creëren van voldoende beschikbare woonruimten voor mensen met een beperking hoog op de agenda staat van het kabinet. Voldoende beschikbare woonruimte is een belangrijke voorwaarde voor het scheiden van wonen en zorg, stellen genoemde leden. Zij zullen hier aandacht voor blijven vragen. Ook in het algemeen overleg over het extramuraliseren van de lichte zorgzwaartepakketten op 10 oktober jl. heeft de staatssecretaris aangekondigd naar aanleiding van een vraag van het lid Van Dijk van de PvdA-fractie dat er een actieplan komt om samen met de corporaties, zorgaanbieders en patiëntenverenigingen voor een voldoende waarborging van woonruimte voor het extramuraliseren van de lichte zorgzwaartepakketten te zorgen. De leden van de fractie van de PvdA zien dit actieplan voor het kerstreces, zoals aangegeven door de staatssecretaris, met belangstelling tegemoet.

Koppeling wonen en dienstverlening in een Fokuswoning

Fokuswonen is een mooi voorbeeld van scheiden van wonen en zorg en kan ook als zodanig beschouwd worden, stellen de leden van de PvdA-fractie. Er moeten dan wel enkele randvoorwaarden goed georganiseerd worden, voornamelijk op het gebied van keuzevrijheid voor de cliënt en de positie van de cliënt. Daarover hebben deze leden nog enkele vragen.

Bij het scheiden van wonen en zorg hoort een onafhankelijke keuze tussen wonen en extramurale dienstverlening. Bij het Fokuswonen vraagt de verhuurder van Fokuswoningen gelijktijdig te kiezen voor de 24 uursdienstverlening van Fokus. In de brief stelt de staatssecretaris, dat recente onderzoeken aantonen dat het bieden van 24 uurszorg op afroep tegen het huidige tarief een minimale afname vereist. De leden van de PvdA-fractie zouden graag van de staatssecretaris vernemen wat die minimale afname precies inhoudt. In welke gevallen van Fokuswonen zou het mogelijk zijn om bijvoorbeeld gezamenlijk met een groep cliënten voor een andere zorgaanbieder te kiezen? Wordt de zorg daadwerkelijk onbetaalbaar wanneer iedere bewoner met een ADL-woning zou kunnen kiezen voor een andere zorgaanbieder en waarom? Welke andere mogelijkheden zijn er voor een cliënt om te wisselen van zorgaanbieder, maar wel in dezelfde woning te kunnen blijven wonen?

In de brief geeft de staatssecretaris aan dat het van wezenlijk belang is dat bewoners voldoende inspraak hebben over de samenwerking. De leden van de fractie van de PvdA zouden graag van de staatssecretaris weten of

dit ook daadwerkelijk het geval is. In hoeveel gevallen worden cliënten te weinig betrokken bij de samenwerking en de invulling van zorg en dienstverlening? In hoeveel gevallen zijn cliënten ontevreden over de zorg? In hoeveel gevallen worden deze zorgen niet voldoende gehoord door Fokus? Hoeveel cliënten zijn er ontevreden over Fokus en zouden eigenlijk een andere zorgaanbieder willen betrekken bij hun zorg? Deze leden ontvangen hierover graag informatie van de staatssecretaris.

De leden van de PvdA-fractie lezen dat samenwerkende partijen kunnen afspreken de voorwaarden van wonen en zorg en dienstverlening te wijzigen of de samenwerking te beëindigen, ook bij een contract voor onbepaalde tijd tussen verhuurder, huurder en zorgaanbieder. Een samenwerking met bepaalde looptijd vraagt om een meer proactieve houding van corporaties, aanbieders, verzekeraars en cliënten, stelt de staatssecretaris. Tevens kunnen corporaties de ervaringen van de bewoner inventariseren en laten meewegen bij een voortzetting van de samenwerking met een zorgaanbieder voor die periode. Ook verzekeraars kunnen de zorgaanbieder verantwoording laten afleggen over aspecten van dienstverlening die voor de cliënten van belang zijn, zo lezen deze leden in de brief van de staatssecretaris. De zorgverzekeraar kan dan in overleg met corporatie en bewoners ervoor kiezen een andere zorgaanbieder te contracteren. Genoemde leden zouden graag van de staatssecretaris weten of dit ook daadwerkelijk gebeurt en zo ja, in hoeveel gevallen dit gebeurd is. Welke aspecten worden meegewogen in de besluiten van zorgverzekeraars om aanbieders van zorg in ADL-woningen te contracteren of van aanbieder te veranderen? Wordt er op deze wijze gewerkt aan keuzemogelijkheden voor cliënten in ADL-woningen? Wordt op deze wijze daadwerkelijk bevorderd dat geschikte dienstverlening beschikbaar is en ook daadwerkelijk gericht is op de behoeften van bewoners? De leden van de PvdA-fractie ontvangen hierop graag een reactie.

Vragen en opmerkingen van de SP-fractie

De leden van de SP-fractie vragen of het nog mogelijk is om de ADL-assistentie nog in de AWBZ als aanspraak te houden, gezien het regeerakkoord van het kabinet-Rutte II. Op welke manier gaat een aanspraak op ADL-clusterwonen in de toekomstige AWBZ vorm gegeven worden? Kan de staatssecretaris bij de leden van de SP-fractie de vrees wegnemen dat het beperken van de AWBZ voor zware intramurale zorg zal betekenen dat het concept van ADL-clusterwonen de nek omgedraaid zal worden? Erkent de staatssecretaris dat die mogelijkheid haaks staat op het volwaardig kunnen deelnemen aan de samenleving? Indien de staatssecretaris dit niet erkent, hoe verhoudt dit zich dan tot het ratificeren van het VN-verdrag voor mensen met een beperking?

De leden van de SP-fractie vragen of de staatssecretaris erkent dat het voor bewoners van ADL-clusterprojecten van belang is dat zij zowel binnen als buiten de woning een beroep kunnen doen op extra assistentie. Hoe ziet de staatssecretaris dit voor zich in de toekomst? Erkent de staatssecretaris dat zonder het assistentiebudget mensen geen activiteiten buitenshuis kunnen ondernemen?

Erkent de staatssecretaris tevens dat er situaties van zorgbehoefte kunnen bestaan waarbij een assistentiebudget ook ingezet kan worden in de woning? Gaat de staatssecretaris een assistentiebudget realiseren dat ook ingezet kan worden in de woning?

De leden van de SP-fractie vragen of de staatssecretaris erkent dat de onopgeloste kwaliteitsproblemen steeds meer een reden lijken te worden om het concept van ADL-clusterwonen in diskrediet te brengen. Is de

staatssecretaris bereid zo snel mogelijk de Inspectie voor de Gezondheidszorg te laten rapporteren over de kwaliteit van de ADL-assistentie?

Vragen en opmerkingen van de CDA-fractie

De leden van de CDA-fractie hebben kennisgenomen van de brief over Fokuswonen en dienstverlening. Zij willen naar aanleiding van deze brief (reactie op een brief van Stichting Fokus Exploitatie aan de corporaties) nog enkele vragen stellen. Dit mede gezien de aangenomen motie Uitslag/Voortman van september 2011.

- 1) Kan de staatssecretaris toelichten in hoeverre er bij woningcorporaties voldoende toegankelijke woningen worden gebouwd waar zorg geleverd kan worden? Zijn er cijfers over bekend? Wat is er uit het overleg met de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK) gekomen?
- 2) In de brief geeft de staatssecretaris aan dat de beschikbaarheid van een aangepaste woning en de dienstverlening voorwaarden zijn voor behoud van zelfregie. Hier zijn de leden van de CDA-fractie het van harte mee eens, maar zij vragen dan wel hoe zich dat verhoudt tot het feit dat de dienstverlening bij een Fokuswoning niet gebaseerd is op een vrijwillige keuze. Wat vindt de staatssecretaris hiervan? Het concept van de Fokuswoning staat aan de bakermat van het scheiden van wonen en zorg. Moet er niet hier juist sprake zijn van zelf bepalen wie je verpleegt en verzorgt?
- 3) Hoe zit het met de keuzevrijheid van deze doelgroep? Fokuswonen is voor een groep mensen met een zware lichamelijke beperking die zoveel mogelijk zelfstandig willen wonen. Graag ontvangen de leden van de CDA-fractie een toelichting hoe zij dit in dit verband moeten zien.
- 4) Bij de ontwikkeling van de kwaliteit van zorg moet een constante prikkel zijn om tot kwaliteitsverbetering te komen. Hoe ziet de staatssecretaris dit aangezien Fokuswonen een eenling is in «zorgaanbiedersland»? En hoe kan de staatssecretaris stimuleren dat er meer aanbieders deze zorg gaan en kunnen aanbieden?
- 5) De staatssecretaris geeft in de brief aan dat de bewoners voldoende inspraak moeten hebben over de samenwerking. Op welke samenwerking doelt de staatssecretaris dan precies en hoe zou dat in deze specifieke en zeer bijzondere situatie vorm moeten krijgen?

Vragen en opmerkingen van de D66-fractie

De leden van de fractie van D66 hebben met interesse kennisgenomen van de brief van de staatssecretaris over de overwegingen van de motie Uitslag/Voortman in het licht van de brief van Stichting Fokus Exploitatie. Wel hebben zij een aantal vragen.

De leden van de D66-fractie constateren dat het volgens de staatssecretaris financieel niet haalbaar is iedere bewoner van een ADL-woning een zorgaanbieder van eigen keuze te laten selecteren. Deze leden vragen of er dan geen sprake meer is van keuze, of dat deze keuze dan beperkt wordt tot slechts een kleine groep zorgaanbieders. En, als dit laatste het geval is, of er dan een minimum van zorgaanbieders wordt vastgesteld waaruit dan alsnog gekozen kan worden?

Ten tweede wordt in de brief van de staatssecretaris gesteld dat een koppeling tussen wonen en dienstverlening voor onbepaalde tijd niet wenselijk is. Het voorstel is om de samenwerking met een bepaalde looptijd te construeren. De leden van de D66-fractie vragen hoe lang een dergelijke termijn zal duren. Tevens vragen zij of deze bepaalde tijd consequenties zal hebben voor de vrijheid voor opzegging van de cliënt.

In hoeverre brengen deze koppelingen tussen zorgaanbieder en corporaties voor een bepaalde tijdsperiode contractuele verplichtingen voor de cliënt met zich mee?

Vragen en opmerkingen van de GroenLinksfractie

De leden van de fractie van GroenLinks hebben met interesse kennisgenomen van de brief inzake Fokuswonen en de keuze van dienstverlening. Deze leden hebben behoefte aan het indienen van vragen en opmerkingen.

De leden van de GroenLinksfractie krijgen signalen dat er op dit moment onvoldoende aanbod is van goed rolstoeltoegankelijke woningen, zowel voor eenpersoonshuishoudens als voor gezinnen. Kan de staatssecretaris aangeven hoeveel toegankelijke woningen er in de periode 2004–2011 procentueel zijn toegevoegd? Wat zijn in de komende kabinetsperiode de plannen en voornemens van het kabinet met betrekking tot het garanderen van voldoende aanbod van deze woningen?

Scheiden van wonen en dienstverlening in een Fokuswoning

Het concept Fokuswonen heeft een belangrijke bijdrage geleverd aan de wens van mensen met een ernstige lichamelijke handicap om zo zelfstandig mogelijk te kunnen leven. De leden van de GroenLinksfractie krijgen echter wel signalen dat het Fokuswonen zoals zich dat in de jaren ontwikkeld heeft, in toenemende mate los raakt van het oorspronkelijke concept. De praktijk is niet op iedere locatie zoals het oorspronkelijk bedoeld is en zoals het door de aanbieders in externe communicatie wordt gepresenteerd. Er zijn locaties waar naar tevredenheid volgens het concept gewerkt wordt, maar ook locaties waar cliënten grote moeite hebben om de zorgvraag verantwoord ingevuld te krijgen. Deze leden zien dat dit grote problemen kan opleveren voor cliënten met een grote assistentieafname die complex van aard is. Genoemde leden betreuren dat de eigen inbreng in hoe de assistentieverlening vorm krijgt niet altijd gewaarborgd is. Zij missen in voorliggende brief de nadruk op de inbreng die een cliënt hoort te hebben over de wijze van assistentieverlening. De cliënt dient het uitgangspunt te zijn bij het verlenen van de assistentie. Zelfregie betekent zoveel mogelijk maatwerk op basis van de assistentievraag. Daarom zijn de leden van de GroenLinksfractie van mening dat de aanspraak, en dus de koppeling van wonen en zorg, in dienst hoort te zijn van de manier van assistentieverlening en niet van een aanbieder.

In het huidige aanbod is er één landelijke aanbieder van ADL-clusterwonen en daarnaast bestaat er geen alternatief voor het zelfstandig wonen met een lichamelijke beperking. Dit betekent dat er nauwelijks sprake is van eigen keuze en de scheiding tussen wonen en zorg in dezen geen realiteit is, zo constateren de leden van de GroenLinksfractie. Zij vrezen dat de aanbieder hierdoor onvoldoende geprikkeld wordt om kwalitatief goede zorg te verlenen en eigen regie van de cliënt te borgen. Deelt de staatssecretaris deze zorgen?

Binnen de geldende aanspraak voor nieuwe cliënten is vanaf 1 januari 2012 geen ruimte om persoonlijke verzorging buiten de woning te organiseren. Cliënten die in een Fokuswoning wonen nemen de persoonlijke verzorging in en om de woning verplicht af bij Fokus. Maar, zo begrijpen de leden van de GroenLinksfractie, dit betekent dat nieuwe cliënten geen manier hebben om hun persoonlijke verzorging buiten de woning ingevuld te krijgen. Deze leden horen graag van de staatssecretaris of dit klopt. Daarnaast willen zij weten of dit een belangrijk aandachtspunt is bij het formuleren van de definitieve aanspraak

ADL-assistentie vanaf 1 januari 2014. Op dat moment eindigt ook de regeling die nu van kracht is voor de cliënten die voor 1 januari 2012 hun Fokuswoning betrokken. Hoe moeten zorgvragen buiten de woning ingevuld worden vanaf 1 januari 2014?

De leden van de GroenLinksfractie lezen in voorliggende brief dat corporaties nader zijn geïnformeerd over de wettelijke aanspraak op ADL-assistentie. Deze leden hebben echter ook signalen gekregen dat corporaties geen contact hebben gehad met cliënten over deze nieuwe situatie en dat er bijvoorbeeld geen onderzoek is gedaan naar de tevredenheid van cliënten voor de verlenging van het contract met de aanbieder. Hoe hoort volgens de staatssecretaris de cliënt hierin betrokken te worden? Deze leden zijn van mening dat cliënten hierdoor geen partij zijn, onvoldoende gekend worden en daardoor geconfronteerd worden met beslissingen waarin hun stem meegenomen had horen te worden. Is de staatssecretaris met genoemde leden van mening dat corporaties hierdoor te eenzijdig zijn geïnformeerd? Is de staatssecretaris bereid te kijken op welke wijze de inbreng en ervaringen van cliënten in de toekomst wel meegenomen kunnen worden in dergelijke beslissingen?

Koppeling tussen wonen en dienstverlening in een Fokuswoning

De leden van de GroenLinksfractie constateren dat er op dit moment onvoldoende prikkel bestaat voor de aanbieder om te zorgen voor tevreden cliënten. Door de gedwongen winkelnering door middel van een privaatrechtelijke koppeling is die prikkel bij het ADL-clusterwonen niet aanwezig. Deze leden zijn van mening dat de uit het oogpunt van financiering en doelmatigheid gewenste clustering niet boven de keuzevrijheid en het recht op kwalitatief en kwantitatief verantwoorde zorg voor de cliënt mag worden gesteld.

De leden van de GroenLinksfractie lezen in de brief dat het een huurder en verhuurder vrij staat om in het huurcontract afspraken te maken over de dienstverlening en de koppeling tussen wonen en dienstverlening. Genoemde leden willen de staatssecretaris erop wijzen dat de huurder volgens hen geen gelijkwaardige partij is in dezen. De enige keuze die de huurder heeft is de woning wel of niet te accepteren. Maar zij hebben echter vaak geen alternatieve manier om de zorg te organiseren en moeten daarom vaak wel akkoord gaan met de gestelde voorwaarden van de aanbieder en kunnen daarover niet onderhandelen. Daarnaast kan een huurder bij het tekenen van het contract nog niet altijd overzien hoe de assistentieverlening in de praktijk gaat uitpakken. Zo hebben de leden van de GroenLinksfractie signalen gekregen dat in sommige gevallen de ADL-assistenten na het betrekken van de woning nog opgeleid dienen te worden voor het uitvoeren van specifieke handelingen en blijkt soms dat deze – ondanks de gevolgde opleiding – niet veilig uitgevoerd kunnen worden, met alle consequenties van dien voor de cliënt. Deelt de staatssecretaris de zorgen van deze leden met betrekking tot de positie van de cliënt?

De leden van de GroenLinksfractie hebben signalen gekregen dat er cliënten zijn die nooit een aanhangsel bij het huurcontract hebben ondertekend voor de koppeling tussen een Fokuswoning en de 24 uursdienstverlening van Fokus. Kunnen deze cliënten onder de huidige omstandigheden, zolang gedwongen winkelnering nog in stand gehouden wordt, aanspraak maken op bijvoorbeeld het persoonsgebonden budget of voor een andere aanbieder kiezen?

De leden van de GroenLinksfractie vragen of de staatssecretaris op de hoogte is van de huidige samenwerkingsovereenkomsten. Zijn deze voor

bepaalde of onbepaalde tijd? Wat zijn de voorwaarden van deze overeenkomsten en hoe verhouden deze zich tot de huidige aanspraak ADL-assistentie? Wijken de huidige samenwerkingsovereenkomsten af van de overeenkomsten die voor 1 januari 2009 bij de bouw van clusters onder de toenmalige paragraaf «Bouw van ADL-clusters» uit de Regeling Subsidies AWBZ gesloten zijn? Weet de staatssecretaris of cliënten een rol hebben gespeeld bij de totstandkoming van deze overeenkomsten met betrekking tot kwaliteitsborging en rapportage en terugkoppeling hierover? Kan worden aangegeven naar welk onderzoek verwezen wordt wanneer de staatssecretaris het heeft over recente resultaten van het onderzoek naar exploitbaarheid van ADL-clusters? Daarnaast willen deze leden graag weten wat de minimale afname is die vereist wordt. Als er al een minimale afname noodzakelijk is, zo vinden genoemde leden, dan kan deze worden opgenomen in de overeenkomst met de cliënt ter vervanging van een verplichte koppeling tussen wonen en zorg. In de scenario's die voor toetsing door VWS aan het College voor zorgverzekeringen (CVZ) zijn gestuurd, wordt gesproken van een minimale afname van 10 uur. Dit zal betekenen dat een derde van de huidige cliënten niet onder de nieuwe aanspraak zal vallen. Hierdoor kunnen zij niet binnen het ADL-cluster wonen verhuizen, dus ook niet naar eventueel nieuwe aanbieders. Een hulpvraag van 9 uur is in zo'n geval moeilijk op een alternatieve manier goed in te vullen. De leden van de GroenLinksfractie krijgen hierop graag een reactie van de staatssecretaris.

De leden van de GroenLinksfractie zijn het met de staatssecretaris eens dat het juist bij een koppeling van wonen en zorg van groot belang is dat bewoners tevreden blijven over de dienstverlening. Is inmiddels geïnventariseerd wat die verwachtingen zijn en waarom de praktijk hier niet op aansluit? Is hierbij ook onderzocht of de discrepantie tussen de verwachtingen van de cliënt en de geboden dienstverlening mogelijk te wijten is aan onjuiste informatie aan nieuwe cliënten door de aanbieder? In de brief wordt terecht gesteld dat het van belang is dat bewoners voldoende inspraak hebben over de samenwerking. Betreft dit de samenwerking tussen de cliënt en de aanbieder of de samenwerking tussen corporatie en aanbieder, zo vragen deze leden. Kan de staatssecretaris een omschrijving geven van voldoende inspraak? Wanneer is aan deze voorwaarde voldaan? Hebben de aanbieder en de cliënt hierin een gelijkwaardige positie? Wordt hierbij rekening gehouden met het feit dat de cliënt door zijn zorgbehoefte in een afhankelijke positie kan geraken? Het al dan niet tijdelijk stopzetten van de dienstverlening door de aanbieder kan voor cliënten tot een niet-leefbare situatie leiden.

De leden van de GroenLinksfractie lezen dat een periodieke evaluatie van de samenwerking ertoe zal leiden dat de belangen van de cliënt centraal blijven staan. Ook hierbij vragen genoemde leden of dit de samenwerking tussen de cliënt en de aanbieder of tussen de corporatie en de aanbieder betreft. Tot op heden is het deze leden niet bekend dat de cliënten door een corporatie zijn gevraagd naar een evaluatie van de dienstverlening van de aanbieder.

De leden van de GroenLinksfractie begrijpen dat samenwerkende partijen kunnen afspreken om de voorwaarden te wijzigen of de samenwerking te beëindigen. Maar voor de verhuurder is vaak geen alternatieve aanbieder beschikbaar. Er zijn maar vier aanbieders met ervaring op het gebied van het ADL-clusterwonen en er is voor woningcorporaties dus weinig keuze. De individuele cliënt heeft zelfs nog minder keus. Is de staatssecretaris voornemens om de overeenkomst open te breken?

Zijn er bij de staatssecretaris corporaties bekend die de ervaringen van bewoners hebben geïnventariseerd en hebben laten meewegen bij een voortzetting van de samenwerking met een zorgaanbieder? Wordt dit in overleg met BZK gestimuleerd in de contacten met de woningcorporaties?

De leden van de GroenLinksfractie vragen hoe ver de verzekeraars zijn met de voorbereiding van het stellen van voorwaarden bij het inkopen van ADL-assistentie. Zijn er regels en/of richtlijnen in ontwikkeling die verzekeraars de mogelijkheid geven dit in de basis te toetsen? Komt er een verplichting voor verzekeraars om met een representatieve groep cliënten in contact te treden om de theorie aan de praktijk te toetsen?

In de brief staat beschreven dat de zorgverzekeraar in overleg met de corporatie en bewoners kan kiezen voor het contracteren van een andere aanbieder. De leden van de GroenLinksfractie zien echter dat er nauwelijks andere aanbieders zijn. Welke mogelijkheden komen er voor individuele cliënten om tussentijds maatregelen te nemen als de dienstverlening aanhoudend onder de maat blijft?

II. Reactie van de staatssecretaris